

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

טוראי אבישג טויטו ז"ל

בת שושנה ומשה
נולדה בירושלים
בתאריך י"ז בשבט תשמ"א, 22/1/1981
התגוררה בירושלים
התגייסה ביולי 1999
שרתה בחיל החימוש
נפלה בעת שירותה, בתאונת דרכים
בתאריך א' באלול תשנ"ט, 13/8/1999
נקברה בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 9 שורה: 4 קבר: 2

הותירה אחריה הורים, ארבעה אחים
ושלוש אחיות

בת 18 בנפלה

קורות חיים

בת שושנה ומשה, נולדה ביום י"ז בשבט תשמ"א (22.1.1981) בירושלים, שם גדלה והתחנכה. היא החלה את לימודיה בבית-הספר היסודי ממלכתי א' בשכונת נווה יעקב, מקום מגורי המשפחה, וסיימה בבית-הספר התיכון "קריית חינוך צפון", בשכונת פסגת זאב. משחר ילדותה היתה אבישג ילדה עצמאית היודעת את מבוקשה, ילדה שמחה ומלאת חיים, שאהבה לשיר, לנגן באורגן ולכתוב שירים "למגירה". מתוך השיר "נפילה": "כשעולים צריך גם לרדת/ כשנופלים צריך גם לקום/ כשבוכים צריך שמישהו ינגב את הדמעות/ שיבוא, יעודד שנפסיק לבכות/ צריך שבלב יהיה חבר/ שישמור עליך שלא תישבר/ יש גבול לחברות/ יש גבול לאהבה/ יש כאלה שנופלים מאכזבה/ תשמור על עצמך ילד/ תהיה חבר של כולם/ תשמור על עצמך ילד/ שתצטרך חבר בעולם."

טוב ליבה ויכולת הנתינה שלה לזולת היו ממאפייניה הבולטים, והביאו אותה להתנדב למד"א. בכיתה ט' הצטרפה אבישג ללהקת זמר בשם "דגש

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

חזק". הלהקה הופיעה ברחבי הארץ, ולעתים היתה אבישג הסולנית. בכיתה י' הצטרפה לתנועת הנוער "בני עקיבא".

בחודש יולי 1999 התגייסה אבישג לצה"ל. בתום אימוני הטירונוט שובצה בחיל-החימוש ויצאה לקורס פקידות טכניות בבה"ד 20.

ביום א' באלול תשנ"ט (13.8.1999), בעת חופשה שקיבלה בתחילת הקורס, התנדבה אבישג למשמרת לילה במד"א, יחד עם חברה אילן, חובש במד"א. במהלך המשמרת, נהרגה אבישג, כאשר האמבולנס שהצטרפה אליו היה מעורב בתאונת-דרכים. בת שמונה-עשרה היתה בנופלה. היא הובאה למנוחות בבית-העלמין הצבאי בהר הרצל בירושלים. הותירה אחריה הורים, ארבעה אחים - איתמר, בועז, עקיבא ורזיאל, שלוש אחיות - עדי, שרי ולאה, וחבר.

המשפחה תרמה לזיכרה ספרים לבית-כנסת. בבה"ד 20 הוקם מערך הסברה שבועי בנושא הקטל בדרכים, המוקדש לזכרה של אבישג.

מתוך דברי מפקדה בבית-הספר לחימוש: "אבישג הפגינה נועם הליכות ורצון עז לסיים את ההכשרה על הצד הטוב ביותר. בזמן הקצר שבו שירתה ביחידתי, התגלתה אבישג כחיילת אחראית, בעלת מוטיבציה גבוהה להמשך שירותה הצבאי, תוך הפגנת נחישות וכוח רצון להצליח והתמודדות עם בעיות".

דברים שכתבה ויקי, אחותו של אילן וחברה של אבישג: "פתאום כשנעלמת, גילינו כמה אהבנו אותך, והגילוי הזה מכה בתדהמה מדי יום. ואין לנפש וללב מנוחה, אין נחמה, אין הפסקה ממחשבות, מגעגועים ומשאלות. באת אל חיינו בסערה גדולה, תיקנת, שינית, הזזת את הדברים הכי קבועים בעולם ופרחת לך, כמו פרפר, אל עולם אחר, כנראה כדי לשנות גם שם כמה דברים. הילדות שלי החליטו שאלוהים רצה אותך איתו, כדי שתעזרי לו להדליק את הכוכבים בלילה, כשנגמר היום. אני חושבת שאת עושה שם קצת יותר מזה. אני רואה אותך כל יום בכאב שניבט מעיניו של אחי, קשה כאן בלעדיך ילדה שלי, אחותי. קשה לראות את אמא ואבא שלך מתייסרים וכואבים, קשה לראות את אילן שלא מצליח להרפות ממך, את איתמר ושאר אחיך לא מתגברים, קשה אהובה שלי..."

טלי, בת דודתה של אבישג, כותבת: "מי שהכיר אותך ידע בדיוק מה זה אומר להיות איתך: הרבה נמשים, הרבה תבונה, הרבה חוכמת חיים,

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

שלמרבה הצער נצברה מהזמן הקצר שהיית פה. זמן קצר שבו קרו דברים, שאנשים לא יספיקו לעשות בשני גלגולי חיים. כל הזמן אמרו לך כולם, לאן את ממהרת, למה את מנסה להספיק לעשות הכל עכשיו? ואת רק רצית לחיות את הרגע ולא לחשוב על המחר. לא הסכמת שנדבר על העתיד, מה נלמד ומה נעשה. אפילו בענייני העתיד המידי, מעולם לא רצית לתכנן דבר, 'נראה מחר מה יהיה'. דברים שלא נראו לך, מעולם לא התעכבת עליהם, לא אהבת, אז עזבת. בלי כל עכבות ובלי להסתכל אחורה, עושה מה שטוב עכשיו ולא מה שנכון לאחר-כך... לימדת אותי המון דברים שאיש לא יכול: לחייך, לאהוב אנשים ללא ביקורת, להיות אדם חם ובעיקר - לגרום לאנשים לסמוך עליך, בתקווה שנוכל גם אנחנו בעתיד לסמוך עליהם...

"...אני מסתכלת בתמונות כשהיינו קטנות, שם אנחנו מחזיקות ידיים ועושות הבעות מצחיקות. אני נזכרת בשיחות שלנו על הצבא, על כל השאיפות ועל איך שתמיד היתה לך את היכולת לגרום לי לצחוק או לבכות ממש בשניות..."

קורות חיים

אבישג נולדה ביום די י"ז שבט תשמ"א 22.1.81 בשעה 0.230
בביה"ח הדסה עין כרם, להוריה משה ושושנה ואחיה איתמר
שיבדל"א..

אבישג למדה בביה"ס היסודי "ממלכתי א"י" בשכונת נווה יעקב
מקום מגוריה.

את לימודיה התיכוניים למדה בבה"ס "קרית חינוך צפון" אשר
בשכונת פסגת זאב.

משחר ילדותה הייתה אבישג ילדה עצמאית אשר ידעה את
מבוקשה. ילדה שמחה ומלאת חיים אשר אהבה לשיר, לכתוב
"שירי מגירה" וניגנה על אורגן.
טוב ליבה ועזרתה לזולת היו צד בולט באישיותה, פן שהביא
בסופו של דבר להצטרפותה למסגרת מתנדבי מד"א.

בכיתה ט' הצטרפה אבישג ללהקת זמר "דגש חזק".
הלהקה הופיעה במספר ערים בארץ כשלעיתים היתה אבישג
הסולנית.

בכיתה י' הצטרפה לתנועת "בני עקיבא" אך רק לשנה אחת.

בתום כיתה י"א עברה קורס למתנדבים מטעם מד"א, ומאוחר
יותר הצטרפה אליו כמתנדבת.

אבישג התגייסה לצה"ל ב- 18.7.1999 .
היא סיימה טירונות ושובצה לחיל חימוש וצוותה לקורס פקידות
טכניות.

בזמן חופשה שקיבלה בתחילת הקורס הצטרפה אבישג למשמרת
לילה האחרונה בחייה במד"א עם חברה אילן שיבדל"א.
בשעה 02:50 13.8.99 נהרגה אבישג בתאונת דרכים בה היה
מעורב האמבולנס בו יצאה להתנדבותה.
בהדסה עין כרם נקבע מותה.

מתוך דברים שכתב לזכרה מפקדה בבה"ס לחימוש ;
"אבישג הפגינה נועם הליכות ורצון עז לסיים את ההכשרה על
הצד הטוב ביותר".
בזמן הקצר בו שירתה ביחידתי, התגלתה אבישג כחיילת
אחראית, בעלת מוטיבציה גבוהה להמשך שירותה הצבאי, תוך
הפגנת נחישות וכח רצון להצליח והתמודדות עם בעיות".

הוריה של אבישג התגרשו ונישאו בשנית.
אבישג הותירה אחריה 7 אחים ואחיות משתי המשפחות
וחבר - אילן.

שגי יהי זכרך ברוך!

7.5.00

תלמידי

אחדים לא תסבתי שיש לי ספרים.
 שאלנו בידה, ורק היינו תמיד אופטימיים שזה יתפתר. מי היה אמין
 שאני ושאר תלמידי נשארי פה, ואת לא.
 אגב שפחת את נחמדות ה"ח" עם שדה, עם גבר שאני אהב,
 עם רחם שאני אהב, עם שיר שאני אהב.
 הפסדים תמיד חזרו ביני לבין: כן, הכאה עם כן דברים כשאת
 שאלת את הפסדים "שאלו", וכשאת שאלת שיר תהם וחושב את
 היית אלוהות אותו או לא.

אביש - הפסדתי את החוסם שהיה לנו והפסדתי שרדיו. הפסדתי שבר.
 לו רק היית איתי היה היה כן אולם.
 תלמידי אני לא יקבל את האהבה שפחת עם כן צורה, ואני
 לא יבין מאי.

עם הנאות התיים הפכו שריקת אנוכין, תלמידי. האנשים אהבה
 לא יוראים אותו הפגור, תלמידי עברה שקט ואף שישאר בעברון
 שיש צבת את: האהבה. אני אהבה שפחת אותך, אהב אני לא
 שאלת עם - רק כנאה.

היה הפסד לא באוח ואם א פחד אגב אותו עם.
 היה תם אשמות. ככה שפסדים יצברו ואנחנו ניחבזר, את תשארי
 צורה צלית.

אחדים לא ידעתי שאני יהיה עם - כן קשור ד"ר, תהם שאל
 פתיתי את הקשר האהבה שהיה בינו. לא דבר אהב אני אהב: שפחת
 תהם אותך, ושרדית עם כנאה שאת איוונת וכה שאני אהב אותך.
 אביש: דעת אמדני האון, דעת אתי ברזבים קשים וריב הבון
 שיתפת אתי בתהם האהבה. אני נשאל שפחת אני לא ישכח
 אתך, אהבה שפחת אני יאהב אותך יותר, ויגוא יום שמה ניתראה.
 אהב עז אב שום דבר לא יהיה כפי שדה, והכאה יאשיב דעת
 חק עם חוק שמי ומה רצה יפה - שאני וחווה את תה"ח תהם.
 אהבה שפחת שמי

אני!

ג.ד.

אני תמיד יואור עם אהבה.

הב' לזכרה של אביש ז"ל

אף פעם לא נהניתי לזכרו של אבתי שפנה
 ובמיוחד לא לזכרו של אבתי שפנה לך זצ"ל
 כשנפגשתי לראשונה בתיים לזכרה של אביש ז"ל, תהיתי בעצמי
 מה אולי אהיה על גמורה שסוד של הספיקה לתולת הספיקה ובעיקר
 מה אולי אהיה על גמורה לזכרו הנשן זמן קצר לערך
 משנה לשנה עולה כצורך, נבנים דברים שלא נשכחו שנים
 עדיין נשן זכרם.

מספר זכרונות נשכחו מאדנו בקרב אביש:
 כתיבה כוללת - אביש ואנחנו באותה משפחה בבית באונו (זימה,
 צמחים במלך האותה).

כתיבה פרטית - אביש ואנחנו בסניף בארץ ישראל וכן פגשנו משפחה
 על הגנה אלז'יה (תקופה בארץ) היה התכניה האבא של אביש
 כתיבה פרטית - אביש ואנחנו בגמורה ירושלים, אביש ומשפחה כזו
 שיש להם גמורה אחת למשפחה אחרת ואינה אולי חברים.
 זכרון נוסף - אתה מספרת שאבש בארץ אולי אולי פגשתי אביש ז"ל

אביש ואנחנו - אתה מספרת על ויכוחי אבא-אבא שונים.

אתה מספרת שאבש עזרה בתורה נש"מ (היא בתכנה מתנה).

נתי - בת זכרון, אביש ומשפחה.

לכאורה, זכרונות פרטיים נשמעו מאביש אך נראה לי שזה
 זכרונות ספיקה אולי משפחה את עצם בעקבות שאביש היה בת-עלם
 לקאסר על בן משפחה נשן - צמחים, תהיה ענין, כוללת בעקבות, ימים
 זמא וגמ-עלם.

בקבוצת און עיקר הכאב, אביש בספיקה לתולת כן פני פנקים ממספר
 ת"מ לאה - מ"י יפה ונתי נאכב-בתלכה.

וכבר-עלם היא נשן באיננו, פניכה, ינה, מלכה.

יהי זכרה כבוד
 משפחה ומתנה אחרים וכל
 (תהיה האשמה)

2000 ל'א ע"מ

8'9' נמלן כו"מ

אביגיל

אני רוצה לך כל מה שיש לי...
למי שכל אהבה ושלום זה הזמן שלכם בלבד לך
אני מרגיש את כוחי ולעולם הפסאניו להפחית לך

לך רצתי, חשתי למוחבב לביא אתי לפרקווי המאווני
לשאלני חקיקות פילוני להצטרף ובמלכוסים, הפסאניו
לפרקווי הדין ולעמוד חרס הפסני לראש לך
אחריהם כוונת ביצי סמיים למה אמרתי בלתי אהבתי

אני רוצה לך כל

יב' כבדך הדין

יב'י

נכתה לזכרה של האהובה מכולן

אביש טויטו ז"ל

חלק צמדו בצד ובכו, חלק שתקו
חלק פשוט צעקו וחלק נפלו על הקבר ורק
ניסקו וניסקו.

אף אחד לא האמין,

אף אחד לא קיבל,

מוות הוא דבר שקשה לעכל.

אני מסתכלת בתמונות כשהיינו קטנות
עם אחרנו מחזיקות ידיים וצושות הבצות
מחזיקות

אני נזכרת בשיחות שלנו על הצבא, על כל
השאיפות ועל איך שתמיד הייתה לך את
היכולת לערום לי לצחוק או לבכות ממש
בשניות.

אף אחד לא יכול היה לדמיין שזה מה שהולך
לקרוב.

יש שאמרים "אלוהים נתן, אלוהים לקח" -

אבל לנו קשה לקבל שזה דווקא אותך!

יפה, מוכשרת, חכמה, מחזיקה, חסנו שהיה
לך הכל - למצט מצט... שמתברר שזהו הדבר
החשוב מכל.

החמאנו עם שלא תמיד שמעת,

כעסנו על שלא תמיד היצעת,

ואהבנו עם שלא תמיד ידעת.

תמיד נלכד, תמיד נשבח, תמיד נאהב

אך לעולם לא נשכח!!!

בוסטון, א' חנוה' המלכה סוכה, גלס'

שמי הקריה,

כפי שהגבילי לראות על אבני המכתב אני נמצאה כבוד
עם משפחתי באוהד'. זכרון היצירה את הוצאת הקלה
על מותר של אבישג. או היות יכלה היות מאה לברך
ואנחם, אך בתקש כאלו אנכי למבוא - או אם באמורה.

הוא זה שאו אפסו יתחב על מוח ולב, שחלו הגבר הקשה
בילוג שאותו קורש ינשג לחשוב עלו אבל פולר
אם שומע על הולפן שבו העצה שלך נכחה בעיני
אחרים, אני מקווה שזה מרצור אתה יפתח במחשבה
אמי נפסרה לפני כשנה וחצי, ובשעה הגבר השוג'
בילוב היו הסיפורים אלוזותה - כפי שכתבה לו"א אחרים.

אנחנו תכנון את אבישג כשהיתה בג' 14 או 15. גבולה
יפה ואהובה מאד על הילוש שלנו.
במיוחד אני זוכרת את יום ההולדה של ליל, בסתיו של
גלביה. אבישג היא זו ששמה "אם החגיגה".
היה זה כשתון נתיבתי לילוש וליופי אתה בקלה שלכה.
במשך תקופה ארוכה העדש של רצני ובקשו שמתין
את אבישג לשמור עליה.

שמי - את תזכורתך אצל אבם לנו ירמיהו
ואתה השקפה שמי אני ונלנו זוכרים את אבישג
מסוף משהו ונכחה שלה בקפץ כי או אחרת, באתם
שלך

מחברת אלפי
הל

העצ יקר!

אני חזב לשתל אונק קצה בנושא השכלו המשפחתי של מעמיה.
בתחתי לעשות זאת כיוון שמעמיה היה דעך קזילך עשין כיושר איבז את
אביו ז"ל דמיתתו יום-כטור. הוא היה בן 11.
באותה מתקפה שבה נהרג אבא של מעמיה הוא בלל לא היה צריך לשתל
הוא התליל משהו אתה...

אתה יודע בוסך צה קלל לא שנים אם הוא היה זכך להיות שם או לא,
הל מן השמים.

אני באתה שזם בקרב לאביז ז"ל אתם תושבים אלני גמ היא היתה עושה
כך או אמרת הל היה נשאר בצורה שונה.

אך שוק אין עזם במשקור הוליו כ אנתו בני-באדם לא יכולים להבין אתה מעמי ה'
בל אונסן, לפני אונט יום נכרא של מלחמת יום-כטור היתה למתניה ילדונה
מאוד מילונדה.

אבא שלו היה עליה של תעשה בני עקיבא דהולנה ודדונה אופריק וסשפתה
זיה מספר שנים דמיתנו אליו וסילה דמיתנו נספוח סינינונה.
מתניה היה ילד מאוד נכונה דתול דגל, הוא הופע דהצוות של בני עקיבא
דפני קהל צנו, השפחה כלב היה מקפוח דהמין דהכרים נלמח אנשים עלו
דלול דבנה פעולתה של שפתה.

אך לא רק השהיה דתול-דגל זענה למעניה כזבונן תו של אביו.
בסוק כנוש לפני אביו נהרג, כילו מתניה טוביו באהל, סילח עזר היום מתניה
נצב בו'סנים כחוקן עוז כנועו רובים.

אז קרה הננו מל ובחנן שחושבים איך משענה מכאן נהלוא
אלה ממשיכים בצה אתה.

אל מעמיה ושפתה התכא דהמשך דסמירה. השפחה לבינה לך דתולתיה
דסתחה מאו. אני הדחת את צה כעם להם כמו דל שיש עוז קליפה
ועוז קליפה ורק דפנים מקלים מיהם דאמת.

אלו צה אלך אעזו לטת הם נפיו במונז כחושבים על השפחה מסביב
שלא מבינס מה צה דגדז מישבו אלך יקר וזם או-אפר לזכורו מתניה להבין
נוסור להחוכך מתניה כשהיו לא מבינס כמה קלל לנו.

אך אתה יודע דווד עים ל הקוסי שקיים עזי כיום, מתניה המשך וואני תושבת
שהמשך עזיו מנצח את אביו. מתניה היה פעל מאוד דבני-עקיבא,
אנכן סילויים וכל מני כעילויור מהסוד כזכ, הוא זמ מאו ה'ס'ה ב'א' מוליו

ואנחנו מאמינים שאביו פיתח שהוא נמצא, מסתכל עלינו והוא אהה בו.
אנחנו מבינים ולנוך קוצץ ויוצאים כמה שגנה תכס ואנחנו מאמינים
שזה אביסל שיהיה מאדו מדגור לך שגנה תכס היתה שמה זמ היא עכשיו
הישר שהיו קהולת אונק המשיר להצטין לימפיק וזמ תיכס מל מיני דבריה
שגנה קולס. בן, בחץ נהנה. זו לא קולס לפורה מדגמים שונים זמ
עשיו טולס אביסל איננה.

אני ערני צננה את אביסל כדתוכה שלמה יתורה, אונ' : תהא ותה שהיא
היה כנדה ליהול אונק שם קור המשך זשה אנד את לא מה שמה יודע זשה
ומשיר יהיה מפקדים שונים.

אז נגון, היצפונן שלה נמני ימעב אונק וזמ זק קונדאי יש המן כבנינה
ש' אביסל כמו שיש למתניה קקס לדינו זקם קל מיני אונקיים להתחשו
קאמב מלמט של אביו כמו תחתני אנו הבייה של קובי. התסרון שלו קל
ב-כ.

כל שו קנה לקבא אב' לא צורה מ'סא אמי זמק איל אביסל היום כופ
שכמשך מקביו נולו קקל קרה זיוצב שם מהצק שבה מתנה הישך מאד
שגיו נכח.

תדע קעץ שהדברים הליון דאם מילק ואפילו גני קופה באשר אני כמתה
לך.

אני מקלה שהמתה הפע' זענצב למק קצת. ותצנכר שאתנו
חושבים עליך ועל א משפחתך א הבינו.
אמי שלי קדם כעני.

תז-אורים למת.

בה יום חמישי
1 א'יר תשס

אבא היקר!

כאן רב בנינוי אבתוב

ואהבות אבא

אל הפרחים היפים

ואצעי לא הספקתי

בגלל האיפול באשמה ובתאווה

הפרחים אצו במכב הסלון

ורצא ושמו איתנו מאז

היום - ביהם

כאן אקס יום הרכבון

שאת' את הקלע שנתבות

התרגשתי והלתי פאעול

שהיו - אצלך הקלע כל-כך איתי אל האחות...

א' יתן ולא תצאו צער אוב

ואני מאחלת לך

שתמשן להיות תמצתה וקבון

ואהבות מימי של אמתה

יתב עם כל המשפחה

מקרה אב

STENOPLAST © המורה א'יקה

פ'ביאטלני

מכתב תודה למוסד

מוסד קרוב

אני מאושר ומוקדם לומר לך שהתמיכה והעזרה
שאתם מספקים לי היא חיונית עבורי.

מכתב פתחה שכולקוו!!!

פסוקי תורה

אני מצאול מצובה שאחותי נפתרה
במאונת דרכים ואתי **תורה** שתיקרו
בריאית ושתי **אולי** קצת

באהבה יעל ע איד
ח-אומרת

בלעדו

אני מצטער
ואני מתחנן
את מדינת
ישראל
לעזור לי
בדרכי
אני יודע
אני יודע
אני יודע

אני יודע

